

Titel: Kapitel V.

Citation: "Kapitel V.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e4772.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel V.

Om Sagens Parter.

§ 47.

Hvo der er ret Sagfoger eller Sagvolder, afgjøres efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 48.

Ligeledes afgjøres det efter Lovgivningens almindelige Regler, om det ifølge Retsforholdets Beskaffenhed er nødvendigt, at flere Personer maa optræde som Procesfeller for at udgjøre ret Sagsoger eller Sagvolder.

§ 49.

Hvor et nødvendigt Procesfælleskab mellem flere Personer finder Sted, anjtes, naar i et Retsmode en eller flere af disse udeblive, medens en eller flere af dem give Mode, den eller de, der mode, for at repræsentere de Udeblivnde.

§ 50.

Myndig til som Sagsoger at raade over Retstræctier angaaende Formueretsforhold er den, som ifølge den borgerlige Rets Regler vilde kunne paa egen Haand eftergive det i Paastanden indeholdte Retskrav. Myndig til som Sagvolder at raade over Retssager angaaende Formueretsforhold er den, som ifølge den borgerlige Rets Regler paa egen Haand kunde ved Overenskomst paatage sig det, hvorpaa Paastanden gaar ud. I Sager, som ikke angaa Fornmerettigheder, er i Almindelighed den, som er ret Sagfoger eller Sagvolder, ogsaa raadig over Sagen, forsaavidt han er personlig myndig.

Ved Anvendelsen af foranstaaende Regler tages der dog kun Hensyn til Retssagens oprindelige Gjenstand, ikke til Rettergangs omkostninger eller Rettergangsboder.

§ 51.

Hvo der, naar en Part ikke er myndig til at raade over Retssagen, skal optræde for eller med ham eller hende, for at Retssagen gyldigen kan udføres, Afgjøres efter den borgerlige Rets Regler.

§ 52.

Retten har i Reglen ikke paa embeds Vegne af egen Drift at afkræve Parterne Bevis for, at de ere myndige til at raade over Processen. Afvisning paa Grund af Sag- søgerens eller Sagvolderens Mangel paa Myndighed til at raade over Retssagen, finder derfor ordentligvis kun Sted efter Paastand.

Parterne ere udelukkede fra at fremkomme med Indsigelser angaaende manglende Myndighed til at raade over Retssagen, naar Forhandlingen as Sagens Realitet er begyndt, jfr. § 176 sammenholdt med § 174.

§ 53.

Er der ifølge den Maade, hvorpaa Parterne i Processkrifterne betegnes, eller iøvrigt ifølge de foreliggende Oplysninger Grund til at antage, at Nogen af dem mangler Myndighed til at raade over Retssagen, kan Retten dog paa embedsvegne afvise Sagen enten strax eller naar Sagsøgeren ikke fremskaffer de fornødne Oplysninger om hans egen og Modpartens Myndighed til at raade over Sagen, efterat dette af Retten er ham paalagt, jfr. § 175 sidste Stykke.

§ 54.

Enhver kan baade som Sagsøger og som Sagvolder gaa i Rette for sig selv.

Han kan baade udføre sin Sag under den mundtlige Forhandling og afsatte de fornødne Processkrifter.

§ 55.

Dog kan den, som gjør en ham efter Angivende tiltransporteret Fordring gjældende, afvises af Retten ved en Beslutning, som ikke er Gjenstand for Paaanke, naar Retten fksom, at Transporten i Virkeligheden kun er udfærdiget for at sætte ham istand til at udføre Sagen for Cedenten.

§ 56.

Ved Domsfagers Udførelse for Landsretterne kan Retten, naar de af Parten selv afsattede Processkrifter findes uforstaaelige, tilbagevise disse og tilkendegive Parten, at han maa lade sin Sag udføre for sig af en

Sagfører; ligeledes kan en Part, der selv udfører sin Sag, afvises under de mundtlige Forhandlinger og henvises til at lade en Sagførei møde for sig, naar det viser sig, at han ikke med den fornødne Klarhed og Rolighed kan fremstille Sagen. Retten træffer i de anførte Tilfælde de fornødne Bestemmelser med Hen- syn til Sagens Udfcrttelse. Efterkommets ovenomhandlede af Retten givne Paalæg, som ei ere Gjenstand for Paaanke, ikke, anses Parten som den, der ikke har indgivet de paagjældende Processkrifter, og som den, der udebliver under paagjældende mundtlige Forhandling,